

28 Σεπτεμβρίου, 1993

[ΠΙΚΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 155.4 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ
ΚΑΙ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 3 ΚΑΙ 9 ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΑΠΟΝΟΜΗΣ ΤΗΣ ΔΙ-
ΚΑΙΟΣΥΝΗΣ (ΠΟΙΚΙΛΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ) ΝΟΜΟΥ ΤΟΥ 1964,

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕ-
ΛΕΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ (ΑΡ.5), ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΤΩΝ ΑΙ-
ΤΗΤΩΝ ΣΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ 3/93 ΤΟΥ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ ΔΙΚΑ-
ΣΤΗΡΙΟΥ ΛΑΡΝΑΚΟΣ, ΓΙΑ ΑΔΕΙΑ ΝΑ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙ ΑΙ-
ΤΗΣΗ ΓΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΕΝΤΑΛΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ
CERTIORARI

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΛΑΡΝΑΚΟΣ, ΜΕ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ 7 ΣΕ-
ΠΤΕΜΒΡΙΟΥ, 1993, ΣΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ 3/93.

(Αίτηση Αρ. 174/93)

*Προνομιακά Εντάλματα — Αίτηση για χορήγηση άδειας για καταχώ-
ριση αίτησης για έκδοση εντάλματος certiorari εναντίον απόφασης
Επαρχιακού Δικαστηρίου σε διαδικασία έκδοσης φυγοδίκου, λόγω
λανθασμένης ερμηνείας του άρθρου 9(5) του περί Εκδόσεως Φυγο-
δίκων Νόμου, 1970 (Ν. 97/70) — Κρίθηκε ότι η λανθασμένη αυτή 5
ερμηνεία δεν είχε επηρεάσει την απόφαση του Επαρχιακού Δικα-
στηρίου — Επιπλέον, η άσκηση διακριτικής ευχέρειας που παρέ-
χεται σε Δικαστήριο δεν ελέγχεται με την διαδικασία των προνο-
μιακών ενταλμάτων.*

Ο Γενικός Εισαγγελέας ζήτησε άδεια να καταχωρίσει αίτηση 10
για έκδοση εντάλματος certiorari εναντίον απόφασης του Επαρ-
χιακού Δικαστηρίου Λάρνακος σε διαδικασία έκδοσης φυγοδίκου
με μόνο λόγο την ισχυριζόμενη λανθασμένη ερμηνεία από το Δι-
καστήριο του άρθρου 9(5) του περί Εκδόσεως Φυγοδίκων Νόμου 15
1970 (Ν. 97/70). Η λανθασμένη αυτή ερμηνεία είχε αναφερθεί από
το Δικαστήριο στην απόφασή του σχετικά με το κατά πόσο ο φυ-
γόδικος, που είχε συλληφθεί δυνάμει εντάλματος που είχε εκδοθεί
με βάση το άρθρο 8 του Νόμου, έπρεπε να απολυθεί με εγγύηση.

Αποφασίσθηκε ότι:

- 5 (α) Αν και πράγματι το Επαρχιακό Δικαστήριο είχε ερμηνεύσει λανθασμένα τις πρόνοιες του άρθρου 9(5) του περί Εκδόσεως Φυγοδικων Νόμου, 1970 (Ν. 97/70), το λάθος αυτό δεν είχε επηρεάσει με οποιοδήποτε τρόπο την απόφαση του Δικαστηρίου σχετικά με το κατά πόσο ο συλληφθείς φυγοδικός δυνάμει του άρθρου 8 του Νόμου, θα έπρεπε να απολυθεί με εγγύηση μέχρι την έναρξη της διαδικασίας έκδοσής του, δυνάμει του άρθρου 9(3) του Νόμου.
- 10 (β) Η άσκηση της διακριτικής ευχέρειας Δικαστηρίου δεν ελέγχεται με την διαδικασία των προνομιακών εντάλμάτων.

Η αίτηση απορρίφθηκε.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Smith v. Paphos Stone C. Estates Ltd (1989) 1 Α.Α.Δ. (Ε) 499.

Μαγκάκης (1990) 1 Α.Α.Δ. 1068.

- 15 *Γενικός Εισαγγελέας (Αρ.1) (1993) 1 Α.Α.Δ. 54.*

Αίτηση.

- 20 Αίτηση με την οποία ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας ζητά άδεια του Δικαστηρίου να αποταθεί για να ακυρώσει απόφαση του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρνακας με την έκδοση εντάλματος Certiorari, για το λόγο ότι δεν καθόρισε ορθά τα πλαίσια της διακριτικής ευχέρειας του Δικαστηρίου να προβεί στην απόλυση με εγγύηση κρατουμένου, ο οποίος συνελήφθη βάσει εντάλματος εκδοθέντος δυνάμει του άρθρου 8 του Περί Εκδόσεως Φυγοδικων Νόμου 1970 (Ν.97/70).

- 25 *Ε. Λοιζίδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', εκ μέρους του Γενικού Εισαγγελέα, για τους αιτητές.*

- 30 ΠΙΚΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας εξαιτείται την άδεια του Δικαστηρίου να αποταθεί για να ακυρώσει απόφαση του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρνακας με την έκδοση εντάλματος Certiorari, για ένα και μόνο λόγο: Εσφαλμένη εκτίμηση των ορίων της διακριτικής ευχέρειας για απόλυση με εγγύηση προσώπου που συνελήφθη βάσει

εντάλματος εκδοθέντος δυνάμει του Άρθρου 8 του περί Εκδόσεως Φυγοδίκων Νόμου του 1970 (Ν. 97/70).

Η δικηγόρος της Δημοκρατίας επέσυρε την προσοχή του Δικαστηρίου στην εσφαλμένη ερμηνεία (όπως φαίνεται στην απόφαση του Επαρχιακού Δικαστηρίου) του Άρθρου 9(5) του Ν. 97/70 ως προς τη δυνατότητα απόλυσης επί εγγυήσε φυγοδίκου του οποίου διατάσσεται η έκδοση. Ορθά απεσήμανε ότι μετά την απόφαση για έκδοση, το Άρθρο 9(5) επιβίβει την κράτηση του φυγοδίκου. Το Επαρχιακό Δικαστήριο Λάρνακος το οποίο επελήφθη αίτησης του Jeffrey Antony Kirschel, άλλως Jeffrey Kershaw, για την απόλυσή του με εγγύηση, αναφέρει στο πλαίσιο της ανάλυσης του δικαιοδοτικού πλαισίου βάσει του οποίου μπορούσε να εγκριθεί η απόλυση του αιτητή με εγγύηση, ότι και το Άρθρο 9(5) παρέχει διακριτική ευχέρεια για απόλυση αλλά περιορισμένη σε σύγκριση με το Άρθρο 9(3) το οποίο ρητά εναποθέτει διακριτική ευχέρεια στο επαρχιακό δικαστήριο να διατάξει την απόλυση με εγγύηση του συλληφθέντος εκκρεμούσης της διαδικασίας για την έκδοσή του.

Πράγματι, η ερμηνεία από το Επαρχιακό Δικαστήριο των σχετικών διατάξεων του Άρθρου 9(5) του Ν. 97/70 είναι λανθασμένη. Το σφάλμα όμως δεν οδήγησε σε παρερμηνεία είτε των προνοιών του Άρθρου 9(3) του Ν. 97/70, βάσει του οποίου ο συλληφθείς απολύθηκε με εγγύηση, ή των αρχών που διέπουν την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του Δικαστηρίου για την απόλυση κρατουμένου. Επομένως, το νομικό σφάλμα στο οποίο περιέπεσε το Δικαστήριο δεν είχε οποιεσδήποτε επιπτώσεις στην απόφασή του.

Η άσκηση της διακριτικής ευχέρειας που παρέχεται στο Επαρχιακό Δικαστήριο δεν μπορεί, όπως έχει κατ' επανάληψη διακηρυχθεί, να αποτελέσει το αντικείμενο αναθεώρησης στο πλαίσιο της δικαιοδοσίας για την έκδοση των προνομιακών ενταλμάτων [βλ. *Marie Therese Smith v. Paphos Stone C. Estates Ltd. & 2 Others* (1989) 1 Α.Α.Δ. (Ε) 499 και *Μιχάλης Μαγκιάκης* (1990) 1 Α.Α.Δ. 1068].

Καταλήγω, ότι δεν έχουν αποκαλυφθεί λόγοι, που να στοιχειοθετούν εκ πρώτης όψεως υπόθεση ότι η απόφαση της οποίας επιδιώκεται η προσαγωγή προς παραμερισμό υπόκειται σε ακύρωση.

Τέλος, πριν αφήσω την υπόθεση, θέλω να διατυπώσω επιφυλάξεις κατά πόσο η παράλειψη του Επαρχιακού Δικαστηρίου να καθορίσει χρόνο για την παροχή της εξουσιοδότησης για την

5 έναρξη της διαδικασίας για την έκδοση του συλληφθέντος και αργότερα απολυθέντος με εγγύηση, ευρίσκει έρεισμα στις σχετικές διατάξεις της νομοθεσίας [βλ. *Γενικός Εισαγγελέας (Αρ.1)*, (1993) 1 Α.Α.Δ. 54]. Το θέμα δεν εγείρεται στην παρούσα διαδικασία και δε θα επεκταθώ σε ανάλυσή του.

Η αίτηση απορρίπτεται.

Η αίτηση απορρίπτεται.